

Directeur Jan Oldenburger - de broers en mede-directeurs Willy en Simon waren niet ter plekke - voor de riante behuizing van Gebr. Oldenburger by aan De Zwaaiikom in Veendam.
© NvhN/Wolter Kobus.



Overheid is te grote bemoeial

Opa Jan Oldenburger had geen weet van files. Of snelheidsbegrenzers. En nog minder van diploma's voor het vervoer van gevaarlijk stoffen. Vijfenzeventig jaar terug beklom hij de bok van z'n één pee-kaa's voertuig, legde de leidsels over de rug van de trouwe merrie en riep krachtig 'hotsjek' en 'vot'. Op weg naar de nabijgelegen steenfabriek van Evers voor andermaal een fikse vracht stenen. Bestemd voor lokale aannemers. Naderhand aangevuld met ladingen scherp zand en andere bouwmaterialen. Bakkersmeel was een verdere stap naar een volwassen transportonderneming. 't Begin van Gebroeders Oldenburger Expeditie bv, nu gevestigd aan de Zwaaiikom 24 in Veendam.

Het bescheiden paard-en-wagentje waarmee de grondlegger van de bruisende Oost-Groningse transportonderneming in negentien-twintig zijn zelfstandigheid reliëf gaf, is inmiddels uitgedijd naar achtentwintig kapitale vrachtwagens en een personele bezetting van meer dan vijftig werknemers. "Opa was gewoon boerenarbeider," vertelt huidige directeur Jan Oldenburger. Een 'gewone boerenarbeider', maar met een fikse gedrevenheid, de maatschappelijke ladder te beklimmen. Jan is de derde generatie. Samen met z'n broers - en mededirecteuren - Simon en Willy bemant hij het fraaie hoofdkwartier aan De Zwaaiikom. In negentachtig verrezen; totaal oppervlakte dertigduizend vierkante meter overdekte ruimte. Een indrukwekkend complex, waar zelfs de meest argwanende goudsmid z'n kostbaarheden zorgeloos zou achterlaten. "Het was natuurlijk geen kinderachtige beslissing," legt Jan de bouw van het nieuwe onderkomen uit. "Je zaten aan de Middenweg. Daar

hadden we alles zagezegd vrij. Gebrek aan ruimte hadden we er niet. We konden er nog voldoende uitbreiden, maar toen er een nieuwe loods bij moest hebben we gezegd: dan moeten we naar een nieuwe lokatie. 't Was een gok. Klanten voor de nieuwbouw hadden we nog niet. Grote investeringen, die niet onmiddellijk hun rendement opleverden."

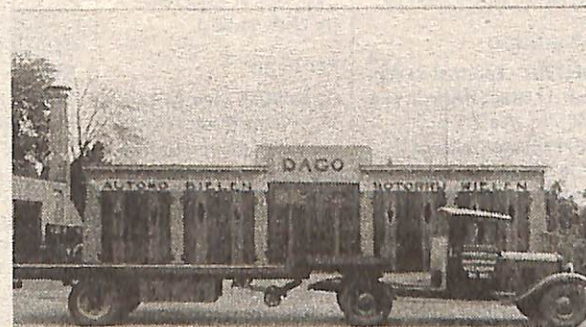
Regeren is echter vooruitzien en negen jaar later kunnen de broers Oldenburger zonder erbij na te denken slechts beamen, een goede keus te hebben gemaakt. "Die opslagruimte is een stevige pijler onder het bedrijf geworden," verzekert Jan. Geen dag gaat er voorbij, dat niet de hele vloot van Gebr. Oldenburger 'bij de weg' is. Nog aangevuld met een aantal vaste 'charters'. "En dan hebben we meestal nog een reeks opdrachten, die we overdoen aan collega's." Er komt nogal wat logistieke vaardigheid om de hoek kijken om alle transporten zo economisch mogelijk te verwerken. Jan Oldenburger: "Je bent natuurlijk verkeerd bezig als je

een wagen laadt met een zending voor Zwolle, Amsterdam, Rotterdam en Zeeland. Dat dient gecombineerd te worden. Alles wordt computer bestuurd. We kunnen na iedere rit onmiddellijk zien wat de baten en de lasten zijn geweest. Het gaat er tenslotte wél om, een paar centen te verdienen." In alle grootheid bleef de Oost-Groninger nuchterheid vaste voet houden aan De Zwaaiikom. "Onze ervaring is," doet Jan uit de doeken, "dat de klanten best willen betalen. Als er maar wat tegenover staat." Hoewel alles wat voor transport in aanmerking komt, bij Oldenburger welkom is, legde het bedrijf zich niettemin sterk toe op pallet-vervoer. "Een stukje specialisatie," stipt Jan aan. "Pallets zijn een wezenlijk onderdeel geworden in het moderne vervoer. De levensmiddelenbranche, maar ook de papierindustrie." Oldenburger erkent grif, dat er wekelijks nogal wat 'oet t stro zet worden mout'. Alleen de loonpost beslaat per week al meer dan een halve ton. Voor iedere nieuwe

vrachtwagen is een investering van minimaal een kwart miljoen gulden vereist. "Het is niet altijd even eenvoudig," bekenkt hij. "Ook al door de steeds ingewikkelder wordende regeling van de overheid. Natuurlijk zijn er regels nodig; anders werd het een janboel. Maar 't kan ook teveel van 't goede worden. Er komen zoveel regeltjes. Je hebt er nog nauwelijks zicht op. Maar 't moet wél allemaal betaald worden. De Arbo, veiligheidsschoenen, helmen, een speciale ADR-diploma voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Het kon wel een beetje minder. Neem nou zo'n snelheidsbegrenzer. Totaal overbodig. Zet er maar een fikse geldboete op. Moet je zien, hoe snel het hard rijden afgelopen is.

"Kwaliteit en service". "We hebben 't altijd hoog in het vaandel gehad," geeft Jan nog even een blik in de keuken. "Samen met mijn broers zit ik nu sinds vijfenzestig in het bedrijf. Eerst met onze pa en vanaf vijfentachtig met z'n drieën. In vijfenzestig hadden we vier vrachtauto's. Kiepers. We vervoerden zand, asfalt en kunstmest. In januari en februari lag het bedrijf stil. We hebben gezegd: we moeten een groter gebied bestrijken. Om minder kwetsbaar te zijn. In denk in alle bescheidenheid te mogen zeggen, dat we het niet zo slecht gedaan hebben."

De eerste truck met trailer in de vooroorlogse jaren.



uzg. J. Oldenburger Veendam

NvhN 26-4-9T